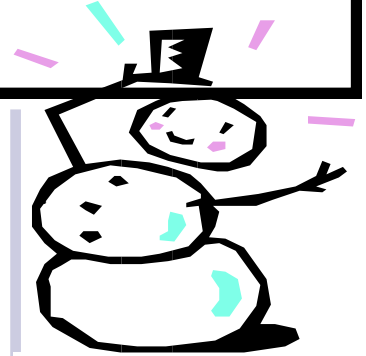

Student times

Грудень, №4,

Навчальний "самвидав" студентів спеціальності
"Журналістика" інституту філології та журналістики ХДУ

Свято наближається...

У цьому номері

А ты знаешь, что кому-то нужен?..

...Кто-то подошёл сзади и взял меня за руку. Я почувствовала прикосновение маленьких детских пальчиков.

- Как тебя зовут?
- Слава...
- А я Артёмка.

Пошли...

Изначально я записалась в волонтеры, чтобы не отработывать летом. Детей особо никогда не любила и надеялась, что деятельность наша будет связана с экологией или животными. Известие о походе в детский дом меня не то чтобы расстроило, а просто не воодушевило. Однако в субботу я послушно отправилась на встречу с группой от семи до десяти лет в детский дом «Теремок», что на Шуменском (благо, я там живу, иначе ни за что не пошла бы – думала я тогда).

Больше всего мы переживали из-за того, что не знали, как будем вести себя с детьми, чем заниматься... Но как оказалось, заниматься с ними ничем и не надо. Ведь единственное, что нужно этим детям – общение. Не игрушки, не развлечения, а просто внимание, которого им катастрофически не хватает. Больше всего меня поразило чувство тотального одиночества в их глазах. В группе восемнадцать человек, и даже родной матери не хватило бы на всех внимания. А у воспитателей наверняка есть семьи и свои дети... Несмотря на то, что многие с пафосом произносят затасканную фразу «чужих детей не бывает», не каждый способен в реальности выстраи-

вать в соответствии с ней своё поведение. И нельзя их за это осуждать. Ведь прежде надо задать вопрос самому себе: а что я сделал для этих малышей?..

...Я оглянулась. Сзади меня шли остальные, тоже за руки с малышами, и со смущёнными и растерянными лицами. Тем временем второй моей рукой завладела девочка, которая была мне представлена Артёмом как Катя. Мы шли...

Чтобы нам легче было запомнить детишек, Марина (глава волонтерского движения в нашем институте) приготовила прямоугольные кусочки бумаги, чтобы дети на них написали свои имена. Боги, боги! Я никогда в детстве так не радовалась даже самой красивой и желанной игрушке, как они радовались этим криво вырезанным клочкам бумаги!! Тот, кому удалось заполучить целых два, тут же оказывался в центре внимания остальных. Для них это была невесть какая ценность. Но всё равно важнее для них были мы сами. Нам они наперебой доверяли свои нехитрые детские секреты, рассказывали о себе, о своих пристрастиях, кто-то пел песенки и рассказывал стихи...

...Я отвернулась от шумной толпы ребятишек и взглянула на мальчика, сидящего на корточках рядом с двумя степенно беседующими в стороне воспитательницами. На вопрос, почему он там один, кто-то из детей сказал, что он наказан. На мою просьбу взять

его ко всем, воспитательницы неохотно согласились, предупредив попутно, чтобы я не выпускала его руку, потому как с ним могут быть проблемы.

Какой-то очень маленький и худенький, оказалось, что его зовут Лёша. В нём явно чувствовались какие-то отклонения, но его широкая и изумительно добрая улыбка сразу располагала к себе...

Раньше когда я слышала о том, что кто-то «посетил детский дом и пообщался с детьми», то всегда считала это больше позёрством и пиаром. Не лучше ли просто выделить какую-то сумму денег на одежду, фрукты и игрушки? А «общение» их никому и даром не надо... Но теперь я поняла, насколько была не права. Все материальные блага отходят на второй план, когда речь идёт о простом человеческом понимании и чуткости. От детей не нужно откупаться. Им нужно подарить частичку себя, своего сердца. Если учесть, что тот, кто отдаёт, получает во стократ больше, то это вовсе не так уж и много. Вы уже самим своим присутствием дарите радость, а игрушки и прочее – всего лишь дополнение к вам, не больше. Ведь дети куда искренней нас, взрослых, и умеют ценить настоящее в жизни.

...Я знаю, что в эти выходные они будут ждать нас. Меня будет ждать Лёша... А ты знаешь, что твоё внимание кому-то так нужно?

Слава, 161 группа

Ты знаешь, что кому-то нужен? Стр. 1

Моя мелодия; Стр. 2
30грн.—ціна чоловічого достоїнства;
Міф чи реальність?

Экстрим—это по- Стр. 3
нашему;
Заметка без названия;

Три дні з життя Стр. 4
шлунку студентки;
Я дарую тобі....

Студентство очима Стр. 5
11-класників;
Правильный выбор

Створи себе сам. Стр. 6

Как заманить чудо в Стр. 7
дом?

МОЯ МЕЛОДІЯ!

Не знаю, як треба починати, ніхто так і не навчив писати листи до редакції, але я багато про них чув...

Моя бабця випикує 4 газети і на додачу ще й «Люблю готовить». Мабуть, вирішила дізнатись, що окрім картоплі, хліба і риби люди їдять. Так от, любить вона розглядати оці «писульки» їй подібних. Через те, що на вулицю мене випускають лише за «нагальної потреби» та ще й «під конвоєм», доводиться слухати все про різноманітні наїдки. Бабця читає вголос, а відтак не чути моєї котячої мелодії.

Мама казала, що головне, чого треба навчитися вихованому котові - це мурчати! Мурчати всюди і весь час, мурчати голосно і тихо, мурчати те, що перше трапляється на слух! Щодо ме-

не, то начастіше я «намуркую» Вівальді, інколи Віа-Гру і подібне, - від сучасної субкультури нікуди ж не сховаєшся, адже музика навколо! Їду я у порваному мішку в тролейбусі, чи граюся з бабчиною паличкою, чи на балконі зітхаю по ковбаску, яку встигла кинути мені сусідка під час прогулянки до сартиру. Музика лунає, лунає і лунає...

Мені здається, що я мурчу, навіть коли сплю. Матусине правило я засвоїв добре! Вівальді завжди зі мною! Їм я чи копірсаюся у піску, а чи заглядаю на пательню, де шкварчить рибка... Забудьте про весь світ і мурчіть! Коли вам сумно, коли ви сердитесь чи мрієте, - мурчіть! Навіть якщо чиєсь буботіння перекикує ваш муркіт, все одно мурчіть! Це допомагає заспокоїти-

ся, налаштуватися на «теплу хвилю», де ви віднайдете гарний настрій і посмішку!

Моя мелодія мурчання - найкращий спосіб висловити вдячність і любов! Не мовчіть - мурчіть! Торкаюся Вашого носика лапкою!

Мурчик
(підслухала Тетяна Трофименко,
461 група)

30 ГРИВЕНЬ - ЦІНА ЧОЛОВІЧОГО ДОСТОЇНСТВА

П'ятниця. Попереду - вихідні, які студентів хочеться провести з близькими людьми: батьками, друзями. Це ті два дні тижня, коли можна собі дозволити прокинутися о першій годині дня або ж взагалі не лягати і "відриватися" на повну! Тому не дивно, що студенти з області (що мешкають у гуртожитках) у п'ятницю, по закінченню пар, поспішають на автостанцію. Я - не виняток. Ось одна з таких п'ятниць.

Відстоявши у кілометровій черзі до каси за квитком, відправляюсь до "м'ясорубки" (так я називаю автобус).

Коли всі вже протиснулися, зайняли певну позу (інколи важко зрозуміти, твоя це нога або рука, загалом його відпочивають), автобус рушає з місця. У такі хвилини, коли нічим дихати, рахуєш кожну секунду до прибуття на станцію призначення. Отже, задуха, тиснява, чиясь нога на моїй сумці. Ми їдемо, їдемо...

Раптом помічаю, що дівчині, яка стоїть поруч зі мною, стало зле. Дивлячись на бліде, мов сніг, обличчя, мені захотілось їй чимось допомогти. Але чим? Витягнувши свою руку з-поміж при-

тиснутих до мене тіл, я торкнулася плеча хлопця, який спокійно сидів і слухав у навушниках музику. Коли він звернув на нас увагу, дівчина ввічливо попросила ненадовго поступитися їй місцем, але парубка ці слова не зачепили. Дівчина не знітилася і запропонувала... 30 гривень за його місце. О чудо! В хлопцеві прокинулось благородство, він ласкаво запропонував бідоласі сісти, та ще й пригостив водою. Незважаючи на добрі наміри, гроші все ж таки взяв.

Оленка Сутре

МІФ ЧИ РЕАЛЬНІСТЬ?

Чи існує дружба між хлопцем та дівчиною? У більшості людей це питання окрім суперечок, в принципі, нічого не викликає. Питання дійсно риторичне і однозначної відповіді бути просто не може. Я хотіла поміркувати, тож вирішила провести опитування.

Першою я опитала студентку 1-го курсу, Юлю.

-Юля, як ти вважаєш, чи можлива дружба між хлопцем та дівчиною?

-Так! Стовідсоткове "Так".

Говорю про це із власного досвіду. У мене є друг, з яким ми приятелюємо більше 6-ти років. Людина, яка в будь-яку хвилину допоможе та підтримає, дасть пораду. Для мене це і є справжня дружба.

Далі я задала питання студен-

ту 3-го курсу, Ігореві, на яке він відповів: "Дружба існує, але вона слабшає при наступанні ночі." Все коротко і ясно=)

-Студент 2-го курсу, Сергій, відповів, що дружба існувати не може, так, як у когось із двох завжди проявляється симпатія.

І останньою на питання відповідала студентка 5-го курсу, Ксенія: "Я вважаю, що такі стонки можливі, адже не для всіх на першому місці стоять сексуальні відносини."

Як показує статистика, "сильна половина людства" не погожується із Ксенією =). Можливо гіркий власний досвід спонукав їх до такої думки?

Я вважаю, що все це не міф. І такі стонки- реальність. Просто все залежить від характеру та темпераменту людини. Існує чітка грань між дружбою та чимось більшим, і не слід її переступати. Якщо ви відчуваєте любовну симпатію до когось, значить ніякої дружби не було і бути не може. Та це лише моя думка, і ви у праві з нею не погодитись. Можливо ваша подруга чи друг, на яку ви дивитесь вже зовсім не по "дружньому" і є саме тією "половиною"...

Аліна Шахватова, 161 група

ЭКСТРИМ – ЭТО ПО-НАШЕМУ!

Общественный транспорт.... Сколько в этих словах простоты и обыденности. Но вы слышали что-нибудь об экстремальном транспорте? Нет? Наоборот, вы каждый день видите его! Нет, я говорю не о такси или автобусах, и не о 43 маршрутке, даже на крыше которой всегда занято, а стекла не выдерживают напора людей. Для любителей экстремальной и некомфортной езды представляю вашему вниманию троллейбус. Это не просто коробка с проводами, разгоняющаяся максимум до 40 км, это еще и 100% адреналин для студента.

Троллейбус – это загадка нашего времени, он придает какую-то мистическую суперсилу людям преклонного

возраста. Например, вы никогда не замечали, с какой скоростью ходят люди пожилого возраста? Машинам на пешеходе приходится вечность ждать, пока старушка перейдет на другую сторону. И это не в обиду им сказано, ведь возраст дает свое. Но когда в троллейбусе есть хотя бы одно свободное место, то эта несчастная бабушка превращается в стройную лань и мчит, снося все на своем пути. И не дай Бог вам занять ее место... Тогда вы почувствуете сотни косых взглядов, услышите всю правду о себе и подробный путь, куда идти!

Троллейбус - выгодный транспорт для журналиста. Ведь всего за гривну вы услышите все сплетни Херсона,

проблемы нашего правительства. Это же ценная кладь для написания материала.

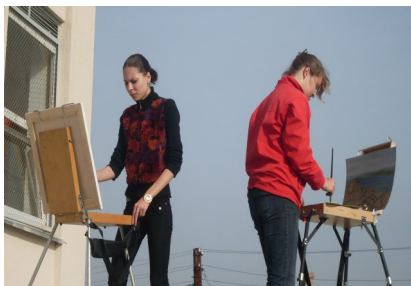
Несмотря на риск быть раздавленным или вынесенным толпой, троллейбус – хорошее средство для пробуждения. И вот слегка помятый, осужденный толпой, ты бодрячком идешь в универ, зная, что после пар в поисках адреналина снова переживешь увлекательную поездку на чуде XX века – троллейбусе!

Марья Горилловна, 161 группа

Заметка без названия

Ноябрь. Прекрасная погода, как для конца осени. А именно - благоприятная атмосфера для творческих людей. Гуляя в такую погоду, я случайно заметила двух девушек на набережной возле библиотеки имени О.Гончара. Они создавали настоящие шедевры, имея при себе мольберт, холст, краски, кисточки и желание рисовать.

Девушки оказались общительными и приветливыми, с радостью ответили на несколько моих вопросов. Леонова и Третьякова- студентки факультета культуры и искусств ХГУ, учатся на 3 кур-

се. Они проходят учебную практику каждый год, рисуя в разных уголках нашего города. В этот раз им предстояло нарисовать этюды. Девушки признались, что изобразительное искусство –

их призвание. Сейчас в основном рисуют на заданные темы, так как на личные времени практически не остается. Учиться в этом направлении не очень тяжело, главное – желание.

Рисунки девушек будут жить без названия потому, что являются учебными. Пожелаем им удачи и вдохновения. Может, кто-то из них через пару лет затмит самого Ван-Гога или Пикассо.

F’Oxi, 161 группа

Премія Богів

Музичний світ не спить. Нещодавно в рамках світового шоу відбулася музична премія EMA (Europe Music Awards) в якій намінувались такі світові зірки, як: Lil Wayne та його дружба Eminem, чудова Rihanna, Katy Perry, шалена Gaga та інші. Цього разу премія проходила у Мадриді, місту дуже пощастило саме вони взяли перемогу в чемпіонаті по футболу, і тут же премія великого масштабу EMA.

Кожна зірка мріє отримати цю нагороду, в намінації де вона є. І саме фанати, які не спали, не днями і ночами, шляхом голосування за улюблену зірку, допомогли здобути перемогу в

таких намінаціях: найкращий хіп – поп виконавець Eminem, найкращий кліп Katy Perry and Snoop Dog, найкращий рок-виконавиць 30 seconds to Mars (це не всі номінації, їх багатенько). Та самий великий куш зірвала Lady Gaga в нагороді найкраща пісня, найкраща виконавиця і поп-виконавець.

Та Mtv і EMA два товарищі не зробили премію, типу Оскар просто отримати приз у вигляді дяді, сказати пару теплих слів. Вони вирішили аби усі не позасипали влаштувати живі виступи, щоб зробити поп-ит на шоу. Чим цікавіше, шаленіше тим більше тебе дивляться, особливо якщо ти така пре-

м'я. Виступи були живіше, один одного, зірки як могли зробили акцент на своєму виступі. Так, наприклад Шакіра її виступ був найгарчіший та найпершим який розіграв публіку, згодом за нею пішли Майлі Сайрус, яка дала збій у програмній частині, типовий балет, нудно. Самим найшаленішим виступом можна вважати Jacass (це не співаки, але майстри своєї справи). Вони запалили народ який стояв поза будівлі. Не кожен день побачиш людину у шаріку, крутиться як «білка в колесі».

Анастасія Величко, 161 група

ТРИ ДНІ ІЗ ЖИТТЯ ШЛУНКУ СТУДЕНТКИ

День 1.

Ранок. Доброго ранку, хозяйко! Як спалося? Чи я не заважав тобі своїми нічними співами? То, мабуть, трохи було, так?.. Давай-но відверто, подруго. Не я першим розпочав цю

війну. На дієту вона, бачите, сіла... Краще б ти до мене прислухалась, а не до подружок своїх. Анька їй позавчора каже про появу кількох зайвих кілограмів, і ми весь вчорашній день салатик жуємо. Ти бачила хоч ту Аньку?! Та вона ж при сильному вітрі боїться з гуртожитку вийти. Не той приклад, який наслідувати треба. Тож давай, берися за розум, діставай хлібець, сальце, яйця, ковбаску, грибочки, розігрівай борщик і будемо снідати. А ти як думала? Вчора багато втратили – треба наздоганяти...

Е, що ти робиш? Знову за своє?! Поклади цю пакосну морквину на місце! Скільки ж можна мене мучить?! Бісова дитина...

День. Подивися он на ту, що із ходогом біля буфету стоїть. Тільки поглянь. як вона широко посміхається зі своєю подружкою! Вона щаслива! Щаслива, хоча і важить як половина жіно-

чого ансамблю у жовтих платтях. А ти стоїш тут із зеленим чаєм... Роби висновки, любя!..

Вечір. Знову капуста і морква? Вже, мабуть, і не згадаю присмак курки під соусом, картопельки смаженої зі шкварочками, бутербродики гарячого із баликом... Ммм, були часи...

День 2.

Ранок. Так, зараз якщо не підкріпишся як слід перед парами – почну ліву нірку перетравлювати! Не можу більше такого відношення до себе терпіти! Краще ввімкни телевізор – там Руслана Писанка у гості до «Підйому» завітала. Подивися, як нормальні люди живуть!

День. Досі Писанка перед очима... Впевнений, і зараз якісь вареники з пирогами навертає... Поки моя траводна сидить тут і пише лекцію Василя Степановича, Писанка сидить і навертає смачнучі і жирнучі вареники під сметаночку... ех...

Вечір. Бурллл... А крім Писанки ще ж Крачковська, Герасим'юк, солістка гурту «Гості з майбутнього» - і всі ж успішні люди... Бурллл...

День 3.

Ранок. О, морквинка, ням-нямчик!..

І капустинки сьогодні перепало – просто свято якість! А можна ще трошки, будь-лаасочка!.. Треба повільніше перетравлювати, бо потім так і сиди весь день без роботи, як дурень...

День. Дзвоник. Нарешті, сьогодні їдемо додому, до батьків... Може, хоч вони мене пожаліють, бо скоро втечу звідсіля!

Вечір. Охх... Які ж гарні люди!.. Дай Боже Вам здоров'ячка!.. Ффуххх... Борщик Ваш на славу вийшов – нічого не скажеш... А пюрешка з відбивною – це просто шедевр кулінарного мистецтва!.. Ой-ой... Що кажете? А, сільодка під шубою теж вдалася, так, дякую!.. Ні, ні, ні, салатику не хочу на десерт, обійдуся!.. Не лізе в мене вже нічого, та й зникати занадто до такої благодаті не треба, бо завтра знову на Херсон...

Євген Кокоришкін, 361 група

Я ДАРУЮ ТОБІ СВОЄ СЕРЦЕ І ЛЮБОВ СВОЄЇ РОДИНИ

Багато самотніх, бідних і хворих живуть поруч із нами. Школа №52 може з гордістю називатися щирим променем благодійності. Її учні та вчителі не шкодують ні своїх сил, ні коштів, ні часу, бо ступають на шлях благодійності за велінням серця.

Вже не вперше Херсонська спеціалізована школа №52 організовує різні благодійні заходи. Так і цього року, 25 листопада, учні та педагоги провели «Ярмарок солодошів». Усі школярі дуже ретельно і з відповідальністю поставились до цього заходу. За роботу взялися з ентузіазмом. Діти вдома разом із батьками виготовили різні ласощі, принесли їх до школи і виступили у ролі не

лише пекарів, а ще й крамарів.

У холі були розставлені столи для 5 – 11 класів. У заході взяли участь 26

класів. Кожна солодка страва була із цінником. Усі охочі мали змогу купити та смачно поснідати солодкою домашньою випічкою.

Навіть одинадцятикласники не залишились осторонь такої події: «Навчаючись у школі останній рік, - говорить Аліна Галушак, учениця 11-А класу, - ми вирішили зробити свій внесок у благодійний фонд нашої школи. Дуже приємно, коли у серці лунає девіз акції: «Я дарую тобі своє серце і любов своєї родини!». Кожен із учнів показав свою небайдужість до тих, хто потребує уваги, доброго слова, матеріальної допомоги».

Зібрані кошти, а це 2 569 грн. 55 коп., спрямували на допомогу ветеранам Великої Вітчизняної війни, якими опікується школа.

Анастасія Дудкіна, учениця ЦДП

СТУДЕНТСТВО ОЧИМА ОДИНАДЦЯТИКЛАСНИКІВ

Напередодні 17 листопада, Дня студента, всі дотичні до нього молоді люди обмірковували деталі святкування. Але хто сказав, що цей день лише для студентів? Прийде свято не залишило байдужими й одинадцятикласників, які ще не є студентами, але вже стоять на порозі дорослого та самостійного життя.

Цікавими були думки учнів 11-А класу Цюрупинської гімназії. Перші асоціації, які викликало слово «студентство», були: гуртожиток, стипендія, навчання «по-справжньому», нове життя та свобода. Усі вони відзначили, що готові стати студентами, подорослішати, бути відповідальними, але все ж таки будуть сумувати за школою, однокласниками і вчителями, до яких звикли,

і з якими вже знайшли спільну мову.

Від студентського життя очікують великих перспектив, нових вражень, знайомств і друзів, висококваліфікованих педагогів, які допоможуть отримати якісну та професійну освіту, опанувати

омріяну професію та стати фахівцем у своїй справі. Поряд із цим майбутні студенти прагнуть перевірити себе: подолати усі труднощі, стати дисциплі-

нованими, бути впевненими у завтрашньому дні та знайти високооплачувану роботу. Для деяких, студентство – можливість звільнитись від батьківського контролю, тобто самостійно приймати ті чи ті рішення, стати незалежними. Що вразило – більшість мріє шукати своє покликання за територією Херсонської області, аргументуючи це тим, що десь є кращі можливості.

Незважаючи на те, чи будуть майбутні студенти вчитися у нашому або іншому місті, чи взагалі в іншій країні, побажаємо їм успіху в усіх починаннях. Будемо сподіватись, що кожен із них гідно пройде свій шлях до становлення людини з великої літери та зможе реалізувати себе.

**Анастасія Чернявська, 161 група
заочної форми навчання**

ПРАВИЛЬНЫЙ ВЫБОР— ЖИЗНЕННЫЙ УСПЕХ

Каждый из нас сталкивается с проблемой выбора будущей профессии. Осознанность решения влияет на дальнейшую жизнь, определяет успешность самореализации. Не нужно никого убеждать в том, насколько важно найти свое место, заниматься делом, которое по душе.

Выбор профессии - важный шаг в жизни каждого человека, но мотивы могут быть разные. Кто-то идет по стопам своих родителей (хотя, возможно, им это и не нравится, но так сказали мама с папой), или, наоборот, вопреки их ожиданиям (только не так, как те хотят). Кто-то решил стать врачом, и это лишь потому, что у него умерло домашнее животное, а кто-то учителем, потому что это была любимая детская игра. Никто не задумывается о своих способностях, интересах и личностных чертах. Часто молодые люди руководствуются репутацией вуза, советом друзей или знакомых.

Три года назад я выбрала для себя профессию журналиста, так как считала ее престижной и высокооплачиваемой (вряд ли кто-то станет спорить о том, что деньги всегда были чуть ли не главным

фактором определения будущего рода деятельности).

Мой выбор не оправдался. Вроде и учиться интересно, да и удовольствие получаешь, когда слышишь свой голос по радио или видишь материал на газетной полосе, но скорее всего я не буду работать по специальности. За два с половиной года поняла, что это - не мое. Профессия должна приносить удовольствие и реализацию способностей. Журналистика в полной мере мне этого не даст. Но я не расстраиваюсь, ведь всегда можно начать с начала, нужно только захотеть. В то же время диплом журналиста лишним не будет. Кто знает, может, я когда-нибудь снова захочу работать в СМИ.

Выбор профессии – очень ответственный шаг. Прежде, чем сделать его, нужно хорошенько все взвесить, постараться не следовать стереотипам, моде, мнениям близких. Ведь жизнь и профессия – это только ваша жизнь и ваша профессия.

Виктория Царенкова, 361 группа

СКОРЕНА

У сірому безладі днів однакових,
В полоні солодких, болючих мрій
Так важко події життя не квапити,
Померлих, навіки, заплочених вій...

Так соромно визнати: давно уже скорена!
Так гидко вдавати безликість душі!
Не хочу, свідомо, ділити все порівну!
Залишу собі ці самотні дощі...

Нехай полетять далеко за хмарами,
Хай знищать без жалю порожні слова!
Та ввечері знову витають примарами
Ці спогади вічні, де він і вона...

І тиша до цього ніким не порушена
Умить розіб'ється відлунням плачу!
Для чого політ, якщо повзати змушена?
На це запитання собі промовчу...

І от так все життя буду мовчки дивитися,
Як обожують сни зазирати до вікна.... ..
Та проте я ніколи не зможу змиритися,
Що в безглузді розлуці і він і вона...

Олена Мельниченко, 161 група

СТВОРИ СЕБЕ САМ

Гарні та довгі нігті мрія кожної особи жіночої статі. Нажаль для деякого ця мрія лишається нездійсненою. Дехто з жінок має від природи не естетичний вигляд, декому не вистачає часу щоб прослідкувати та привести до ладу манікюр. Проте в наш час не є проблемою здійснення такого бажання, щоб реалізувати його потрібно лиш завітати до салону.

Нарощення нігтів за останній час стало дуже популярною процедурою, адже

вона не лише доступна по ціні, а і має багато переваг. Наприклад, якщо ми свої власні нігті звикли приводити до ладу кожного тижня, то корекція нарощених -

проводиться примірно раз в 3-4 тижні.

Проте завжди є певне але. Йдучи до салону ви маєте пересвідчитись, що ваш майстер є професіоналом у цій сфері. Він має обов'язково попередити вас про те що:

- * що цю процедуру не варто проводити в період критичних днів нігті в цьому випадку будуть гірше триматися;
- * манікюр потрібно робити за декілька

днів до нарощення, адже якщо майстер пошкодить кутикулу вона має втигнутися загоїтися;

* перед процедурою ніякому разі не можна користуватися кремом для рук, якщо ви це зробили склад який використовується для нарощення нігтів може відслоїтися.

Також не останнім моментом у створенні міцних нігтів є підготовка до процедури. Для цього використовують певні правила, а саме:

- Кутикулу потрібно обережно відігнути, проте перед цим розмочити у спеціальному розчині (зазвичай до його складу входять фруктові кислоти).

- Ще одне правило якого потрібно дотримуватися це зачищення нігтів. Ця процедура забезпечує зняття жирової плівки та бруду.

- Після того як нігті зачищені потрібно провести їх дезинфекцію спреєм чи спеціальним розчином, який обезжирює та обезвожує нігті. За цим слідує нарощення, проте процедуру потрібно провести в наступні 30 хвилин, щоб вона неодмінно мала успіх.

Ціна ж такого задоволення в різних салонах досить відмінна. Ви можете спостерігати тенденцію зросту цін від 30 гривень і вище, в залежності від вартості матеріалу. Проте слід звернути увагу на те, що " френч " буде коштувати не менше 100 гривень, на відміну від класичного манікюру. Корекція - також не дешево задоволення. За нього також слід викласти не менше 120 гривень. Щоб зняти нігті потрібно ще 100 гривень.

Процес нарощення відбувається з застосуванням одного з двох матеріалів - акрила чи геля.

Акрил сам по собі являється порошком, який після змішування зі спеціальною речовиною швидко стає твердим на повітрі. Зазвичай він нарощується на формах. Після цього за допомогою пилочки нігті моделюються та поліруються.

Використання цієї речовини для наро-

щення нігтів робить їх значно міцнішими, на відміну від гелевих.

Такі нігті являються стійкими до перепадів температури. Щоб розчинити такі нігті достатньо лиш опустити їх до спеціального розчину та вони розчиняться.

Гель в свою чергу матеріал, який

затвердіває під дією ультрафіолетових променів. Гельові нігті зазвичай нарощують на пластмасові заготовки, які кріпляться на кінчик нігтя. Ще однією альтернативою є нарощення на пластмасові чипперові заготовки, які піддівляються на край нігтя. Якщо ви обрали саме цей варіант слід пам'ятати, що в цьому випадку вільний край повинен мати довжину приблизно 1мм.

Перевага гелю полягає в тому, що він на відміну від акрилу більш еластичний, цим самим додаючи нігтям більшої природності. Також ця речовина не має їдкою та стійкого запаху. Використання гелю дає змогу нігтям покращити свою структуру та форму - під ними нігтьова пластина стає більш рівною та перестає слоїтися. Ще однією перевагою являється те, що сушка нігтів під ультрафіолетовими променями запобігає виникненню грибка.

На даний момент нарощення нігтів є незамінною процедурою у житті багатьох осіб жіночої статі. Вона забезпечує створення того образу, який найкраще всього підходить саме вам!

Колечко Вікторія, 161 група

Епіграма

О СОЛОДКИЙ,
прийшовши сюди, ми казали...

Найсолодшим його ми у вузі вважали...

Після модулів гля у журнал – який біль!

Тепер кажем про нього: солодкий, як сіль.

Как заманить чудо в дом?

Говорят, под Новый год, что не пожелается, всё всегда произойдёт, всё всегда сбывается...

Думаете, пустые слова или очередная статья о том, что можно и чего нельзя при очередном праздновании очередного нового года? Нет. Да и зачем? В преддверии этого праздника все газеты и журналы пестрят подобными статьями. Да и интернет при желании выдаст вам массу советов.

И опять эта суета: бескрайние очереди в магазинах, составление списка блюд к столу, очередная истерика по поводу "Мне нечего одеть!". Ну и чем, скажите, такой праздник отличается от обычных будней? Та же суета, только немножко в другом направлении. А ведь как хочется сказки...

Не т, не надо принца на белом коне, кареты или сказочного бала. Ведь сейчас, в 21 веке, мы понимаем – не в этом счастье. Да, именно сейчас. В то время, когда о дне рождения любимого человека нам напоминает органайзер, когда не чёрная кошка, а забытый дома мобильный телефон является для нас главным признаком беды, когда... Когда мы просто разучились жить. Искренне. По-настоящему.

Только сейчас, где-то в перерыве между встречами (безусловно важными) и телефонными звонками мы вдруг вспомним детство. Такое беззаботное и такое, увы, далёкое. Когда не было проблем, когда так весело было бегать с ребятами, пока мама не позовёт домой. Когда можно было не притворяться и не скрывать свои эмоции. Когда подарки от Деда Мороза были такими желанными и самыми заветными.

А помните этих Дедов морозов возле главной ёлки города? Таких разных, но все они "помощники. Самого главного дедушки, потому что детишек много, и его помощники помогают, чтобы он ко всем успел". И мы садились им на колени и рассказывали. Что мечтаем найти в

этом году под ёлкой. А ещё так упорно утверждали, что весь год вели себя хорошо, и что на подарок обязательно заслуживаем! Какими мы были счастливыми!.. И счастье это было искрен-

ним.

Со временем и вера в Деда мороза пропала, и желания стали какими-то... скучными что ли... да, мы всё также каждый Новый год загадываем желание, всё так же на что-то надеемся, чего ждём... Но больше не чуда. Нет. Кто-то ждёт новую машину, кто-то – побольше денег (наверное самое популярное желание в последнее время), кто-то ищет любовь. Все чего-то ждут. Чего-то. Но не ЧУДА.

Улыбнётесь и скажете "Ерунда"? Нет. Ни капельки. Ерунда – это то, во что мы превратили самый любимый и самый сказочный праздник детства. Да, детство прошло. Мы стали взрослыми, да и проблемы давно уже не детские и не ограничиваются разбитыми коленками. Но всё же...

Ведь ничего не мешает нам хотя бы на этот Новый год побыть детьми! И давайте загадаем желания! Как можно больше! Только не квартиры и машины, и не деньги мешками, а счастья. Такого настоящего и такого нам всем необходимого.

Вот сколько способов загадывать желания под Новый год знаете лично вы? Кроме сожженной бумажки в бокале с шампанским и боя курантов, ничего не приходит в голову? Не беда!

Обратимся к вечным источникам информации: старые номера журналов, которые мы, конечно же, свято храним, да и интернет заодно можно включить, посмотрим, какими идеями поделится он.

Начнём со всем известных способов.

Напишите на бумажке своё желание. Сложите её в несколько раз. Под бой курантов подожгите на свече и бросьте в бокал с шампанским. Когда часы пробьют ровно 12 – выпейте шампанское залпом.

Если на вашем праздничном столе есть виноград, тогда можно загадать желание и так: под бой курантов съесть 12 виноградинок, при этом мысленно произнесите своё желание.

Все мы с вами люди взрослые, и на нашем столе обязательно будет что-то покрепче сока... Используйте это как ещё одну возможность загадать самое сокровенное. В пустую бутылку прошептать желание и крепко закрыть её пробкой.

Если ради своего желания вы готовы пойти даже на жертвы (домочадцы могут быть спокойны – никого принести в жертву мы с вами не будем), а вот над праздничным нарядом немножко поколдуем. На подоле одежды вышейте своё желание. Не нужно, чтобы это было дополнительным томом "Войны и мира", вполне можно ограничиться и одним словом. В тот момент, когда начнут бить куранты, правую руку положите на вышивку и ровно в полночь произнесите своё желание вслух.

Если вы начали праздновать Новый Год, за несколько часов до полуночи, этот способ подойдёт вам как нельзя лучше. Когда часы начнут пробивать 12, с каждым боем курантов сделайте прыжок, при этом мысленно произнесите своё желание.

Козак Анастасия ,361 группа

Свято наближається!

Новий Рік не за горами! Ще кілька днів і ми сміливо зможемо сказати: "Здрастуй кролику 2011!" З дитячою наївністю сподіваюся, що наступний рік відрізнятиметься від попереднього не тільки довгими вушками і пухнастим хвостиком, а й позитивними змінами в житті кожного з вас. Міцного здоров'я, шаленого кохання, вогонь пристрасті, успіху і везіння – хочеться побажати вам всім під ялинку. Особливо враховуючи останнє, адже "свято наближається" (я маю на увазі СЕСІЮ). Але, якщо

замислитися, то все що не вбиває – робить нас сильнішими! І сподіваюсь, що ніхто із викладачів не прийде на екзамен з кулеметом... .. Жартую! А якщо серйозно, то вже зовсім скоро владу захопить ще один рік, який наближає нас всіх до такого омріяного в дитинстві ДОРΟΣЛОГО ЖИТТЯ!.. ..

161 група щиро вітає вас всіх і кожного окремо з прийдешніми святами!!!
ЗАВЖДИ ЗАЛИШАЙТЕСЯ ОПТИМІСТАМИ І НЕ ВТРАЧАЙТЕ ЗАПАЛУ МОЛОДОС-

ТІ В СЕРЦЯХ! Бо, як вже сказано вище - зі святом наближається і доросле життя, а солодкі студентські роки промайнуть і вже ніколи не повернуться! Насолоджуйтесь кожною миттю і пам'ятайте – життя прекрасне! З наступаючим Новим Роком!!!

Мельниченко Олена, 161 група

Student times— навчальний "самвидав" спеціальності "Журналістика" ХДУ.

Засновник – 161 група.

Редактура, верстка номеру – Мельниченко Олена.

Керівник проекту Орлова Н.В.

Наша адреса: м. Херсон, вул. 40 років Жовтня, 27 (5 корпус, 582 ауд.)

Періодичність виходу – 1 раз на місяць. Формат А4, 8 полос.